

DISSERTATIO MEDICO - CHIRURGICA CIRCA

QUOSDAM TUMORES ALBOS,
QUOD Deo duce & auspice Dei - parâ, in
Augustissimo Ludovico Medico Monspe-
liensi, tueri conabitur,

AUCTOR,

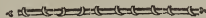
MARTINUS SAMANOS, Bayonnensis, libera-
lium Artium Magister, & jam-dudum
Medicinæ Alumnus, die mensis Martii,
anno 1786.

Pro primâ Apollinari Laureâ consequendâ.

MONSPELII,

Apud JOANNEM-FRANCISCUM PICOT, Regis & Universitatis
Medicinæ Typographum unicum.

M. DCC. LXXXVI.

STATE OF NEW YORK

IN SENATE

1881

January 1st 1881

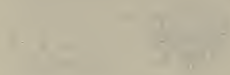
REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE
IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE
MAY 18TH 1880

ALBANY: PUBLISHED BY THE STATE OF NEW YORK, 1881.

PRINTED BY THE STATE OF NEW YORK, 1881.

1881

ALBANY: PUBLISHED BY THE STATE OF NEW YORK, 1881.

ALBANY: PUBLISHED BY THE STATE OF NEW YORK, 1881.

AVUNCULO CARISSIMO
MARTINO SAMANOS,
PRIORI DE CAPBRETON,

NEC - NON

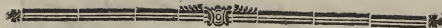
PAROCHO DE LA BÉNE ;

*Has Studii primitias in æternum gratitudinis
amoris & venerationis specimen ,*

Dicat , voyet ; consecrat ;

Obsequentissimus Nepos
MARTINUS SAMANOS

*Dabam MonsPELLII die
mensis Martii 1786.*

ARGUMENTABUNTUR
N. N. D. D. PROFESSORES REGII.

N. D. PAULUS - JOSEPHUS DE BARTHEZ, *Cancellarius & Judex.*

N. D. FRANCISCUS DE LAMURE, *Decanus.*

N. D. GASPARDUS-JOANNES RENÉ, *Pro-Decanus.*

N. D. ANTONIUS GOUAN.

N. D. FRANCISCUS BROUSSONET.

N. D. FRANCISCUS VIGAROUS.

N. D. JOANNES SABATIER.

N. D. JOANNES CAROLUS DE GRIMAUD.

N. D. HENRICUS • LUDOVICUS BRUN, N. D. DE LAMURE,
Coadjutor.

DISSERTATIO

MEDICO - CHIRURGICA

CIRCA TUMORES QUOSDAM ALBOS

I.

VITA instructæ sunt corporis omnes partes, undè morborum capaces, affectiones inter, quibus laborari queunt articuli, tumores quidam albi, variis sub nominibus, à clar. *Simson* (1), *Monro* (2), *Heister* (3), *de Sauvages* (4) modo infinito descripti, indolemque hujusce morbi ab eis parumpè acquisitam commonstrante, recensendi veniunt. De affectionibus illis *Celsus* (5) tantùm inter veteres protulit; dùm graphicè ex nœotericis pathologiam depixit, felicemque therapëiam unius speciei delineavit clarissimus *Bell* (6).

(1) *Essais & Observ. de Méd. de la Sociét. d'Édimb. tom. 4, articl. 20, pag. 373.*

(2) *In eod. oper. tom. 4, arti. 18, pag. 367.*

(3) *Institut. Chirurg. tom. 1, pars 1, liber 4, cap. XX.*

(4) *Nosol. meth. clas. 1, art. 38.*

(5) *Lib. 4, cap. 22, tit. 54, edit. Paris.*

(6) *In suâ Dissertatione Anglico scripta part. 3, sect. 1.*

II.

Tumoris albi definitio. Articulorum tumefactionem, externâ absquë inflammatione, nec cutis coloris mutatione, dolore stipatam, motum articuli impediëntem, elasticitate donatam, itâ ut à digito, aut ab alio quocumque modo tumore compresso, subito, omninôque evanescat depressio, per tumorem album intelligunt Autores. (1) Quid autem illâ in definitione vagam ac inaccuratum judicans, descriptionesque morborum anteponeus, viam diversam ingredior.

III.

Divisio. Duplicis sunt speciei tumores, quorum in mentem meam venit consideratio: rheumatismalis nempe, & scrophulosa. Pressum clar. Bell præcepta, nec-non monita, circa morbos illos, ab illust. Prof. Vigarous tradita, sequendo; unicuique speciei peculiariora jam recenseo.

IV.

Notandum, tum ut majori perspicuitate adornetur descriptio, tum ut ratione & viâ melius procedat therapëia, tria stadia in specie quâcumque tumoris albi, symptomatibus peculiariibus stipata, & quoscumque articulos affici posse, sæpius autem mobiliores, velut malleoli & genus, observari.

V.

Symptomata primi stadii speciei rheumatismalis. Dolore acuto, articulum totum nec-non expansiones tendinosas ac aponevroticas, sèu in articulo, sèu in vicinio sparsas, afficiente, itâ ut accrescat, deinquë in ratione directâ voluminis sedisque tumoris sese extendat, ingruit tumor albus rheumatismalis, de quo specialius agam, prout minus perplexa ejus curatio. Tunc tumor æqualis in cute; non magnus, nec cedematosus; rara coloris mutatio cutis; tensio summa; ex motu levi, dolor vividus; parte flexâ, minor; undè flectionem appetens ægrotans, brevi tendinum flexorum rigiditas enascitur; quæ affectio subsequens planè videtur, ut jam notavit Maloet, (2) quod etiâ observationibus Simson & Bell constat, itâ ut cum aniklosi propriè dicto nullatenus confundenda veniat contractura illa.

VI.

Apertura cadaverum. In eo tantum, teste aperturâ cadaverum, tunc temporis afficitur pars, quod plus minùsve ratione morbi diuturnitatis, causeque activitatis, crassâ & mucosâ materie, ingurgitentur ligamenta, articulo hærentia, aut ipsum circumdantia; per sanis ossibus, cartilagini-

(1) Heister. loc. cit.

(2) Mém. de l'Acad. des sci. 1728.

bus, nec-non glandis sinovialibus earumque succo. Sic extrâ articulum jacet morbi fomes, in quo præcipuè ab articuli hydropo distingui potest; asserit *Heister*.

VII.

Symptomata Secundi stadii. Incremente morbo, adeò adauget tumor, adhuc exiguus, ut molem triplam brevi acquirat: turgescunt venæ cutaneæ, fiuntque varicosæ: de die in diem valdè tabescunt partes articulo infimæ, attamen volumen quandòque æquale occupantes, ædema propter, quo tentantur: dolor magnoperè intensus, præsertim cum pars afficitur calore extraneo; ità ut syncope aliquandò laboretur æger, sedere volens; (*Monro*) somnus rarus: variis in tumoris punctis enascuntur abcessus, omni in sensu sese expandentes, quin tamen misceantur materies contentæ: fluctuatio plana elasticitatem summam retinens; affluxusque ex puris collectione pendens tactui perdiversâ *Monro*.

VIII.

Apertura cadaverum. In illo gradu magis laborari ligamenta & in textu celluloso, musculos, tendinesque circumdante, densæ ac mucosæ materiei effusiones, quandòque etià exiguos hydatides, in numero summos, pure adimpletos, in altitudinem depressos, adesse, nec-non ossa nullatenus cartilagineque divexari, commonstrat cadaverum inspectio. Sed etià ligamentorum alteratione brevi majore facta, tentantur cartilagine ossaque.

IX.

Tertii stadii symptomata. Abcessus aperti ultimum morbi stadium prænunciant: tunc fluit materies ingens, modò purulenta, modò mucosa, modò utraq; mixta, semper minimè tenuis: tempore magis elapso, innaniem foetidam, ichoremque vertitur, & quamvis abundè fluat tumor, orientibus aliis abcessibus, non imminuatur illius moles; ità ut, spontè perforatis istis, novi efformentur; & cicatricosa fiat pars omnis affecta, cum protenditur morbus: somnus ferè nullus: pulsus brevi frequens: sudores nocturni: diarrhæa colliquativa: mors.

X.

Apertura cadaverum. Secto cadavere, carie tentantur ossa, destruuntur cartilagine, quin musculorum flexorum tendinum, per morbum rigidorum retractorumque, volumen ac durities immutentur. Demùm, vitæ diebus ultimis, pure adimplentur tumores, à sanie perrodente tendines ac ligamenta alterantur, in initio tertii stadii similiter non affecta.

XI.

Tumoris albi serophulofi primi stadii symptomata. Quòd tumoris serophulosæ symptomatologiam, non extensus, violentior autem acutiorque

dolor enascens, & uno in puncto, plerumquè versùs articuli medium, urgens: tumor ferè nullus, vix sensibilis; ità ut consensum nullum inter doloris intensitatem, & tumoris extensionem: ex levissimo motu oriuntur tormina.

XII.

Secundi stadii symptomata. Morbi intensitate adaugente, augescunt dolor & tumor: tumescunt ossium capita: in articulo magnà in quantitate materies morbosa: accrescit tumoris moles: efformantur abcessus, quibus modo quocumque apertis, fluit materies ichorosa & perferida: carie planè torquentur ossa; laminæ quorum plerumquè elabuntur.

XIII.

Tertii stadii symptomata. Hisce symptomatibus, alia mortem prædicantia, tertio junguntur in stadio: flount diarrhæa, sudores colliquativi, & æger adhuc sat obesus ac floridus, subito macescit, tabeque devoratur.

XIV.

Apertura cadaveris in primo stadio, in secundo, & tertio. In istà tumoris albi specie partes molles parumpèr morbo divexari docet cadaveris apertura, semper autem ossium capita tumefactione teneri. morbo adhuc incognito, ac ferè in ortu, turgescunt ossa; ingravescente autem, in dissolutionem abit pars ossis spongiosa, integris adhuc cartilaginibus. Attamen ultimo in stadio dissolutionem patiuntur cartilagines, tuncque temporis mixtis humoribus, ex variis partibus putridis fluentibus; multò magis omnigena ac confusa, ex abcessu aperto fluit materies, quam in specie rheumatismali, tandèm eodem modo ac in priori tumoris albi specie torquentur partes molles, articulum circumdantes, in primo & secundo stadio integræ.

XV.

Symptomata cuilibet tumoris albi speciei peculiaria. Patet ex jam dictis in eò dissentire diagnosin tumorum alborum, quod in specie rheumatismali protendatur dolor, magis ac magis extensus fiat, & non solum articulum, sed etiàm musculos torqueat: dùm in scrophulosà uno & in eodem puncto affixus, quamvis à longuo die existente morbo: in priori, per amba prima stadia partes tantum molles divexantur, ligamenta valde afficiuntur, tumorque sat magnus; in posteriori verò, vix per diù sensibilis, & cùm sensibilibiter apparet, ossa tantum afficiuntur, adhuc sana evadunt ligamenta, tendines, membranæ ac cartilagines, tandèm in priori, inflammatio primaria, lenta & rheumatismalis, ligamenta, articuli que membranas, paulatim dein partes vicinas occupans; dùm in posteriori pro causam planè retinet morbus affectionem ossium. Sed causis delineatis, lucidior fiet distinctio ista.

XVI.

Causarum Divisio. Tumorum alborum, de quibus agimus, causæ sunt

variæ; aliæ speciei rhumatismali, aliæ speciei scrophulosæ, peculiæres. Sigillatim eas exponere nobis incumbit, cum morbi indolem elucidare possint.

XVII.

Causæ speciei rhumatismalis. Quidquid ingurgitationem rhumatismalem in articulis gignere potest, priori speciei ansam præbet. observationibus clari. *Bell* constat, causas hujusce morbi esse, primò, diathesim rheumaticam & quidquid eam producere valet. Notandum sæpè ac sæpiùs suprà ligamenta articularia, membranas intùs positas, magnosque articulos, actionem suam exerere rhumatismum: secundò, ætas juvenilis: tertio, contusiones, luxationes, aliæque hujusce-modi articulos afficientes, quod observatione *Monro* jam citatâ, *Heister*que praxi confirmatur; quamvis tamen sæpiùs oriatur spontè affectio illa, notantibus *Heister*, *Simson* & *Bell*.

XVIII.

Causæ speciei scrophulosæ. Nusquàm à causis tantùm externis oritur tumor scrophulosus albus: sæpè è contra, incio ægrotante, enascitur. Ab internis solum modò causis quandoque determinatur, inter quas, testante indagatione anatomica, spina ventosa videtur frequentissima, quam ex scrophulis procedere, nemini latet; illud perspicuè explanatur tum ingressu ac symptomatibus, duobus illis morbis, propriis; tum eò quòd utroque morbo quandoque laboret ægrotans, quòd in ætate tenera strumis tentetur, aut à parentibus scrophulosis procreatus fuerit. Ex his concludendum, tum à signis, tum à causis, duobus tumoris albi speciebus; propriis, in aliâ, diathesim rhumatismalem, in alterâ, cachexiam scrophulosam commonstrari.

XIX.

Prognosis. Hucusquè mali ominis erant tumores albi. Ignotis adhuc natura diversa cujuscumque speciei, therapèiaque tumori rhumatismali idonea, semper infaustum judicabant prognosim Auctores. « Sic ait *Thomas Simson*, » semper diros effectus, terminationesque infelices habente morbo illo, » in ortu suo eum debellandum existimamus. Itaque therapèiam idoneam » inquirere deberent clinici; nam quandoquè solatium, nusquàm autem » curationem radicalem obtinent Medici, quandò vetustus est tumor » non magis jucundus est *Heisteri* prognosis. Quandò nascentes sunt tumores albi, ab illo *Fungi* nuncupati, aliquandò sed rarò curantur; quandò autem vetustus est, magnusque in mole, in incisionibus levis spes, etenim sæpè ac sæpiùs resurgit affectio, sequiturque mors. Sanationibus tum à claris. *Bell*, tum ab ill. Prof. *Vigarous* peractis incensus, quoad speciem rhumatisma-

lem minùs infaustè concludo. Itaquè in primo stadio facilè , in secundo , difficilè , in tertio raram ; & in specie scrophulosâ ferè nullam , in eadem provecta , nullam omninò curationem opinamur.

XX.

Indicationes adimplendæ in specie rhumatismali. Ut feliciter procedat completaque sit curatio , quatuor indicationes in specie thamatismali adimpleri nos docet istius morbi historia ; 1^a. ingurgitationis localis imminutio ; 2^a. materie in articulo congestæ incisio ac evacuatio ; 3^a. diathesim rhumatismalem debellare ; 4^a. rigiditatem tendinum consecutivam erruere : ago.

XXI.

Therapeia primi stadii. Quamvis genio phlogistico non donetur inflammatio , tumores albos rhumatismales concommittans , attamen magno perè valet ad partem relaxandam , ingurgitationem imminuendam , localis venæ-sectio. Itaquè cucurbitulas , lateribus partis jam affectæ scarificatis , à *Celfo* commendatas , admovet *Bell.* Quamquàm juxtà morbi intensitatem , viriumque energiam , plùs minùsve iterata valeat sanguinis missio ; attamen octo aut decem sanguinis uncie ab articulo emovendæ. Notandum , à quibusdam Anglis hirudines admoveri , immeritò autem : nam 1°. lentè procedit evacuatio ; 2°. tenax aboritur tumefactio ; tandem alia medicamenta topica per diù admoveri nequeunt.

XXII.

Quousquè sanentur scarificationes , anteriore articuli in parte apponendum vesicans exiguum , cujus fluxui favere debemus ; statim ac solidescunt puncta scarificata , succedere debet ipsomet in loco vesicantis appositio , cujus vulneris cicatrice peracto , altero in latere idem remedium admovere debemus. Sic vicissim varia tumoris puncta vesicando , materie mobilitas fluxusque longi obtineri valent.

XXIII.

Lendant adhuc Autores plurimi aquæ frigidæ affusiones , sed nulli momenti caloris judicantes gradum , aquam simplicem altè cadentem suademus aut aquas minerales artificiales de Bareges. Tandem cathartica iterata , ex præparationibus mercurialibus deducta , commendant *Simson* & *Monro* , levesque motus pluries in die repetitos. Victus temperans diætæque antiphlogistica curationi magno perè favent.

XXIV.

Therapeia secundi stadii. Ingurgitatione sanguineâ debellatâ, incisâ expulsiâque materie peccante, alia administranda veniunt remedia, præsertim in secundo stadio vigente morbo. Tunc si minimè in articulo jaceat liquidum quoddam purulentum, feliciter adhibetur mercurius, ad oris usque irritationem exiguam, plurima per hebdomada protrahendam.

XXV.

Clarissimi *Bell* observationes consulendo, quoad formam, sub quâ administrari debet mercurius; frictiones locales, bis aut ter in die repetitæ, per horam integram quâcumque extensâ, adhibitis dragmis sexingenti neapolitani, mercurio tertiam partem tantum componente, veniunt commendandæ. Successus quosdam, aquilam albam intus adhibendo, obtinuit *Monro* Præparationibus illis mercurialibus adeò eradicatur diathesis rhumatismalis, ut iterum raro vexetur ægrotantem; dum non adhibitis, iterum tentatur, quod à quærimoniis *Heisteri & Simsoni* habitis probatur.

XXVI.

Tandem, dolore tumoreque, à remediis adhibitis, feliciter debellatis, sæpè ac sæpiùs laborat ægrotans musculorum flexorum contracturis, partis motu difficili. Alii, destructo cartilagine articulari, ossium coalitioni; alteri, sinoviæ densationi, accidens illud tribuunt. Cadaverum indagationibus constat, per raro occurrere causas illas; omninò & planè ex tendinum affectione originem trahere. Ad contracturas illas extollendum paginam olivarum oleum adimplet, calidum suprâ partem admotum. Admodum commendantur etiâ frictiones ab oleo ipsomet peractæ, pluries in diem repetitæ, totamque suprâ musculorum regionem extensæ, per horam integram quâcumque adhibitæ; laudantur adhuc alia emollientia, v. g. ovis omentum.

XXVII.

Therapeia tertii. stadii. Tertium stadium attingente morbo, magnoperè evanescit spes. Tunc temporis ad partis amputationem recurrendum, attamen, ut mos est, nequidem subito truncandum corpus. Antèâ aperiri debent, eorum ferè in ortu, abcessus varii, ut, fluente materiâ, non rodantur ligamenta capsularia, cartilagines, ossaque; istâ in circumstantiâ à fetaceis materies in tumore contenta exinanienda. Non absque successu sæpè ac sæpiùs adhibuit remedium illud Autor noster, ut etiâ kinæ-kinæ usus plurimum valeat, ad febrem lentam arcendam. Notandum cum clariss. *Bell*, ex operatione in primo aut in secundo gradu peracta, feliciores even-

fus non oriri, quàm in tertio, etiàmmet provecto. Attamen statum medium vigorem inter & debilitatem nimiam, eò quod in isto casu à colliquatione producatetur debilitas, anteponendum existimamus.

XXVIII.

Therapeia tumoris albi serophulosi. Parùm valet ars, ad tumores albos serophulosos prosperè debellandum. Remedia tantùm, ab omnibus nota, invitis nostris desideriiis, jubemus. Ut autem de istâ specie tumoris albi agere animus mihi non fuit; tantùm dicam, in primo gradu & cum afficiuntur solummodò exigui articuli, naturam adjuvando remediis anti-serophulosis internis & externis curationem obtineri valere, sed laborantibus magnis articulis, morboque symptomatibus gravissimis stipato, in amputatione solâ redolere spem. Attamen cum diathesi serophulosa adeo inquinatur corpus, ut istâ parte truncata, alium articulum eodem morbo brevi affici judicemus, ad curationem palliativam recurrendum.

Antequàm dissertationi meæ finem adimponam curationes, tres à D. D. Prof. ill. *Vigarous*, methodum jàm delineatam præsim sequendo, fuisse peractas, notabo.

Vir nobilis constitutione pituitosâ donatus, tumore albo rheumatismali fuit tentatus: plurima remedia, vana autem ac inutilia devoravit, extusquè adhibuit. Novo symptomate, dolore nempe circâ caput columnamque cervicalem, laborans, febre lentâ ferè extinctus, aliisque symptomatibus, jàm descriptis, affectus, therapeiam bellianam fuit expertus, vesicatoriis suprà cervicem, genasque, dolore magnoperè vexato admotis sanitatem perfectam recuperavit.

Eodem morbo, minùs tamèn provecto, febre, affectioneque suprà caput rheumatismali destituto, laboravit agricola; iisdem remediis, remoto cortice peruviano, curatus fuit.

Tandèm, mulierem similiter affectam invisit Prof. noster, therapeiam pluriès ab illo feliciter adhibitam jussit, sanitatemque præbuit parte tamèn affectâ, retractâ remanente.

F I N I S.